

hold til de rammer og de vilkår, som de bliver stillet over for.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Det er jo ikke nok, at man bor stationsnært. Det er der altså en minoritet af befolkningen der gør. Man skal også arbejde stationsnært ved den station, hvortil man ankommer. Dertil kommer, at man tit skal bruge bilen i arbejdet, eller man skal gå på indkøb og have mere, end man kan have i hånden, når man kører med tog eller bus, eller man skal have svigermor eller en ven med hjem til middag eller mange, mange andre ting, hvor bilen er så god.

Hvorfor tror hr. Kolstrup, at der er så mange biler i byerne, når vi ved, at det koster rundt regnet 50.000 kr. at holde en bil? Tror hr. Kolstrup ikke, at det er, fordi disse mennesker, som er lige så sundt tænkende som hr. Kolstrup og måske undertegnede, finder ud af, at det er prisen værd, ja, at det for mange af dem foruden en stor glæde er en stor nødvendighed? Det er en realitet, som også Enhedslisten er nødt til at indrette sig på.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Jeg skal meddele hr. Arne Melchior, at jeg har gjort en supplerende iagttagelse, nemlig at mennesker også reagerer på, hvad er det for nogle miljøer, de går i.

Når jeg f.eks. i nogle europæiske storbyer har set utrolig glade bilister, altså folk, der virkelig elsker deres bil og har et meget nært, hjerteligt forhold til den, har jeg samtidig set, at disse mennesker kan udfolde den samme glæde, når de sidder i en sporvogn, der er lydløs, har høj acceleration og drøner fra byens midte og ud til deres kære hjem.

Når jeg ser nøjagtig den samme glæde ved at sidde i denne sporvogn, så tillader jeg mig denne samfundsmæssige konstatering, at folk altså reagerer på de omgivelser, som de bliver stillet over for. Det tror jeg er en meget vigtig iagttagelse at have med i den videre diskussion, må jeg sige til hr. Arne Melchior.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Ja, tilbage til ordførerrækken. Fru Margrete Auken.

Margrete Auken (SF):

Når jeg hører hr. Arne Melchior tale om biler med en sådan entusiasme, så kommer jeg til at spekulere på, hvad den afvigelse hedder. Men jeg ved jo, at hr. Arne Melchior har et så lystbetonet forhold til bilen, og det skal jeg ikke tage fra ham.

Denne debat i dag har vi jo set frem til, fordi det har ligget og presset på i meget lang tid, hvornår vi får gjort noget ved det. Vi står med et forfærdeligt ulykkestal, og det er stigende.

Jeg vil i øvrigt lige sige til, jeg tror, det var hr. Brian Mikkelsen, der sagde, at det højeste var i 1986, at det højeste var tilbage i 1970'erne, før vi fik fartgrænserne, hvor det var virkelig højt. Med indførelse af fartgrænser og indførelse af seletvang så vi omgående et enormt fald. Der er jo lavet storskalaforsøg i hele verden.

Vi skal altså have gjort noget ved det, men det uhyggelige ved hele sagen er jo holdningen. Da ni unge mennesker blev dræbt ved Roskildefestivalen, gik landet i chok og sorg, og det var en sund reaktion, men i den samme weekend blev der dræbt en hel familie, en dansk familie oppe i det svenske, fem tror jeg det var, og det fik en notits, og inden for samme uge har det i hvert fald så været over ti, der er blevet dræbt.

Det får stadig væk en notits, og det er en underlig følelsesafstumpning, som har grebet store dele af befolkningen og vel også mange af os andre. Vi reagerer simpelt hen forfærdeligt på det, og det er på trods af, at så at sige alle mennesker i deres familie eller i deres nære omgangskreds kender nogle, hvis liv ligger i ruiner på grund af trafikken. Jeg tror ikke, der er nogen af os, der ikke kender til familier, der er frygtelig ramt på grund af trafikken. Alligevel snakker man om det, som om det er et problem, vi skal se på lidt langt henne, og der er mange andre hensyn, som ikke har med fremkommelighed at gøre, ikke har noget med effektivitet at gøre, men bl.a. med selvudfoldelse, som kommer forud for hensynet til det her.

Der er ingen mennesker, der ønsker disse mange drab, og jeg vil godt lige gentage det eksempel, som bliver brugt i redegørelsen, bare sådan lige for at anskueliggøre det: altså syv fyldte Boeing 767-fly om ugen bare i OECD-området – om ugen! Det er altså noget, der vil noget, hvis det var, at man ville tage det alvorligt.

Der er ingen, der ønsker det her. Selv de galninge, der med vild kørsel dræbte løs i den forgangne weekend, havde ikke drab som deres hensigt. Der kunne man for resten spørge, om